

ת"פ 6295/12-16 - מדינת ישראל, משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6295-12-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני
ת"פ 39673-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
בעניין: מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות-
שלוחת רמלה

המאשימה באמצעות ב"כ עוה"ד מעין
דואק

נגד
פלוני

הנאשם באמצעות ב"כ עוה"ד שוקרי
אבו טביק

גזר - דין

הנאשם הורשע לפי הודאתו בשני כתבי-אישום מתוקנים כדלקמן:

במסגרת ת"פ 6295-12-16 הכולל שני אישומים:

באישום הראשון, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג.

לפי אישום זה, בתאריך 2016, במהלך וויכוח, תקף הנאשם את זוגתו, המתלוננת, בכך שהניח ידו על סנטרה, דחף אותה, הכה אותה במכות אגרופ בכתף, בגב ובראש וכתוצאה מכך גרם לה חבלות בראש בדמות שפשוף אדום.

באישום השני, עבירה של הפרת צו שיפוטי, בכך שבתאריך 22.3.16, לאחר שבית-המשפט הורה לנאשם שלא ליצור קשר עם המתלוננת ולהתרחק ממנה, הוא הפר את ההוראה ובתאריך 2016 הגיע לבית המתלוננת. כאשר הגיעו אל הבית שוטרים, הוא הסתתר מתחת למזרון.

במסגרת ת"פ 39673-08-17, אישום בודד, בעבירות של תקיפת בן זוג והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו.

בתאריך 2017, במהלך וויכוח המתואר בעובדה מספר 1, אמר הנאשם למתלוננת כי היא "לא נותנת לו כבוד", כאשר ביקשה ללכת אל הוריה, בכתה, צעקה, הוא תפס בידה, אחר תפס במטפחת ראשה, כשהיא נשארת לידו. אל המקום הגיע שוטר, ואז דחף הנאשם את השוטר, כאשר הנאשם מתנהג באופן פרוץ, כמפורט בעובדה הרביעית.

התכלית העומדת אחר העבירות בהן פשע הנאשם היא ברורה והיא השמירה על שלומה של המתלוננת בתוך ביתה מבצרה, שלא תהא מושא לאלימות, לחיים נעדרי שלום ושלווה, מניעת הפגיעה בבריאותה, בשלומה ובכבודה.

לאור עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום אני קובע את מתחמי הענישה הבאים:

ביחס לאישום הראשון של תיק 6295-12-16 מספר חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לאישום השני של התיק הנ"ל עונש צופה פני עתיד עד מספר חודשי מאסר בפועל.

ביחס לאישום נשוא תיק 39673-08-17 מספר חודשי מאסר בפועל עד 12 חודשי מאסר בפועל.

אפנה אל פסק-הדין הבאים, כאשר כל מקרה לנסיבותיו, טיב האלימות כלפי בת הזוג ונסיבותיה, תוך אבחנת הפסיקה לקולה ולחומרה:

רע"פ 5434/17 נרי דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.17): הורשע בשני אישומים של תקיפת בת זוג, שני אירועי תקיפת בת זוג, דחף אותה, איים עליה, בהיותה בחודש התשיעי משך בקרסול רגלה ללא עבר פלילי, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1923/11 חטיב נגד מדינת ישראל (10.3.11): תקיפת בת זוג משך חמישה חודשים, אלימות, איומים, העדר עבר פלילי, הביע חרטה כנה, גירושין מוסכמים, נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 6341/05 דוד שלם נגד מדינת ישראל (4.9.05): תקיפת בת זוג (הנסיבות לא הוצגו בצורה מפורטת), היזק לרכוש, איומים שירצח אותה, בעל עבר פלילי, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 6821/08 מסרי נגד מדינת ישראל (18.8.08): תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, דחיפה בחוזקה, תפס את ראשה, הטיחו בקיר, סחב אותה בשערות ראשה, הטיח בה מכות אגרופ עד עילפון, חלוף זמן, תסקיר חיובי הממליץ על ענישה צופה פני עתיד, נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 4140/10 חביב אללה נגד מדינת ישראל (6.9.10): תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ואיומים, תקיפה אשר הובילה לפינויה של המתלוננת לבית החולים, צוין כי התקיימו שורה של נסיבות מקלות ובכללן המלצת שירות

המבחן לענישה שיקומית, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 4311/13 י.פ. נגד מדינת ישראל (20.8.13): תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בצווארה, ארבעה אישומים, במסגרתם התיישב עליה, חנק אותה, קשר את ידיה וסכר את פיה עד אובדן הכרה, סטר לה, נשך אותה (מחלק מן האירועים זוכה), נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 3629/11 פלוני נגד מדינת ישראל (18.5.11): חמש עבירות של תקיפת בת זוג, בין השאר לאחר לידת ביתם, בעוד המתלוננת שוהה בבית החולים, נקט כלפיה באלימות, סטירות, אגרופים, עיקם את ידה, ללא עבר פלילי, בעל המלצה שיקומית, נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1826/11 אהרון סלומון נגד מדינת ישראל (8.3.11): תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ואיומים, דחף את המתלוננת מהחלון והפילה ארצה, איים שיהרוג אותה ואת עצמו כשהוא אוחז בסכין, בעל עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירות ממין העניין, נעדר המלצה שיקומית, נדון ל - 9 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 973/06 גזאלה נגד מדינת ישראל (30.8.06): תקיפת בת זוג במכת אגרוף בעינה, בעת הריונה סטר לה, הכה אותה באגרופים, בעט ברגליה, הטיח פניה במכונת הכביסה, העדר עבר פלילי, בני הזוג הצליחו לשקם את יחסיהם, והמתלוננת נכנסה להיריון במהלך התקופה, נדון ל - 7 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 11/15 אחסניה נגד מדינת ישראל (20.1.15) איים על אשתו שהייתה בהריון, סטר לה, בעט בבטנה, תפס בשערות ראשה, ללא עבר, נעדר המלצה שיקומית, נדון ל - 7 חודשי מאסר בפועל.

בעניינו של הנאשם אני שוקל את הנתונים הבאים:

ראשית, חומרת המעשים, ובעיקר תקיפת זוגתו באגרופים שהובילה לחבלות כמתואר באישום הראשון הנ"ל, והאלימות המתוארת באישום האחר, שאין להקל בה ראש.

שנית, שני כתבי-האישום מתארים אלימות חזרתית כלפי אותה מתלוננת גם לאחר שהנאשם פגש את הוראת בית המשפט.

שלישית, כתב-האישום הראשון הוגש בחודש דצמבר 2016. בתאריכים 12.2.17 ו - 30.4.17 נכח הנאשם בדיוני בית-המשפט נשוא כתב אישום זה. לאמור, הוא ידע כי מתנוסס נגדו כתב-האישום הראשון (בנוסחו המקורי). והנה, המפגש עם בית-המשפט לא הרתיעו כלל ובתאריך 26.5.17 ביצע את העבירות נשוא כתב-האישום השני.

התנהלות זו מלמדת כי הנאשם נעדר מוראו של חוק ואינו מורתע מההליך המשפטי.

רביעית, הפסיקה הדנה בענישה בכל הקשור לעבריינות כלפי נשים בתוך התא המשפחתי מלמדת על מגמה של החמרה, זאת כדי להדביר את התופעה החמורה - כך ראוי שיהיה - וראיית בתי-המשפט עבריינות שכזו היא בעין מחמירה ביותר.

אפנה בעניין זה לע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (11.10.07) המאוזכר בגזרי-הדין השונים:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי...במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש....".

וכן ראו ברע"פ 8279/08 חיג'אזי נגד מדינת ישראל (5.10.08):

"תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר".

רביעית, לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות (במ/1).

אכן, אין מדובר בעבירות בעלות קו מנחה מתחום האלימות, אלא מדובר בעיקר בעבירות רכוש וסמים, שהאחרונה בהן נעברה בשנת 2012.

ועדיין, ניצב בפניי נאשם בעל עבר פלילי אשר ריצה עונשי מאסר לתקופות שונות, כגון 8 חודשים, 21 חודשים ו - 14 חודשים.

עוד אפנה לעברו התעבורתי (במ/2), הכולל, בין השאר עבירה בנהיגה בשכרות משנת 2009 שהיא רלוונטית בדנן.

חמישית, השיקול של הרתעת היחיד והרתעת הרבים מהווה בדרך כלל אלמנט מרכזי בענישה בתחום זה.

אולם, במקרנו לשיקול בדבר הרתעת היחיד יש משמעות חריפה ומיוחדת נוכח הדברים שנמסרו בתסקירי שירות המבחן שידונו להלן.

התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם שליליים ביותר:

מעבר להצגת תולדות חייו של הנאשם, נמסר כי הוא התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית, מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ומציג פסאדה של תפקוד תקין.

הוא לא נמצא מתאים להשתלבות בבית-המשפט הקהילתי.

הוא דווח על שימוש באלכוהול בתדירות יום יומית, לא מסר בדיקות שתן סדירות, בבדיקה אחת שמסר נמצאו ראיות המלמדות על שימוש בקנביס.

לאחר מכן ניתק קשר עם שירות המבחן.

אין אופק שיקומי.

בתסקיר יום 16.10.18 מסרה המתלוננת דברים רלוונטיים (לא אצטט) (עמוד 2 פסקה שניה).

נמסרה הערכה שלפיה הנאשם מסוכן לשלומה של המתלוננת.

חוות הדעת היא שקיימת סכנה גבוהה וממשית לפגיעה במתלוננת מצדו של הנאשם, על כן הופעל נוהל "אורות אדומים" המפורט בתסקיר.

הזהרתי את עצמי באזהרה חמורה, שדברים שהובאו בתסקירים מאת שירות המבחן כוללים מידע שלא כולו עומד במבחן הביקורת, כנדרש מראיות המובאות בפני בית-המשפט בהליך פלילי, אולם עדיין, אין ספק, כי זהו אחד התסקירים החריגים והחריפים ביותר שמובאים לפתחו של בית-המשפט בעבירות שכאלה.

שישית, המתלוננת העידה להגנת הנאשם כעדת אופי.

היא מסרה, בין השאר: "אין בינינו כלום" וכן: "אני לא מפחדת ממנו".

ברם, ניתן לסכם את הרושם הישיר שהתקבל במעמד העדות ואת דבריה בבית-המשפט בפסוק התנכי הבא: "הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו" (בראשית, כז, כב).

לאמור: המתלוננת מסרה בעדותה דברים, כאשר הנאשם נושף בעורפה, בהביטה תדיר לאחור אליו, בבקשה אישור כי עדותה נושאת חן בעיניו, שמא שכחה לציין דבר מה וקצפו יעלה עליה.

ודוק: נמסר כי האישום הראשון דנן כלל לא התגלה נוכח תלונתה של המתלוננת, עניין זה מתיישב עם הרושם שהתקבל בתסקירי שירות המבחן והדברים הם בבחינת פשיטא שאינם זקוקים לדרש.

ולא מיותר יהא להפנות לדברים שנמסרו בתסקיר, שאליהם הפניתי לעיל.

שביעית, מנגד, אני שוקל את העובדה כי הנאשם הודה ולא ניהל משפט.

נמסר כי בני הזוג חיים ביחד ומגדלים שבעה ילדים.

מסקנה:

שקלול הגורמים שפורטו לעיל מטה את הכף לעבר ענישה מחמירה.

בפניי נאשם אשר נקט באלימות קשה נגד המתלוננת, בשתי תקופות שונות, חזרתי, שיש להשיב לו כגמולו.

הוא בעל עבר פלילי, ריצה עונשי מאסר בפועל.

הוא נעדר אופק שיקומי ושבעניינו נמסרה הערכה שיש בה יסוד סביר למסקנה כי יש חשש ממשי לאלימות עתידית מצדו כלפי המתלוננת, באופן שמחייב הענקת בכורה לשיקול הרתעת היחיד.

אני ער לכך, כי מרבית הפסיקה שהובאה לעיל, מלמדת על אלימות חמורה יותר, ועדיין הענישה הייתה כפי שצוין, אולם יתרת הנסיבות החיצוניות שפורטו לעיל, בעניינו של הנאשם, מובילות למסקנה בדבר החרגה לחומרה.

על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ה - 12.12.18.

ב. 12 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים והפרת צו שיפוטי שנועד להגן על חיי אדם.

התיק סגור.

ניתן היום, י' טבת תשע"ט, 18 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.